

DECEMWIRI (3) *sb m pl*

Zawsze -u-

Tekst nie oznacza é.

pl G decemwir(o)w (1). ◇ (*lat.*) N decemwiri (2).

Sł *stp*, *Cn*, *Linde brak*.

Nazwa łacińska członków kolegium, złożonego z dziesięciu urzędników, powoływanego do spełniania różnych funkcji, m.in. sędowniczych [*decemvir – dziesiątny mąż. Jeden pan z dziesięci radnych panów. Erant Romae decemviri consulari potestate post consules, na miejscu panów radnych bywali Mącz 79c; decemviri – dziesięć rajcy rzymscy Calep; dziesiątnik¹ w mieście – decemviri Romae summum imperium tenebant aliquandiu; Decemviri in municipijs id erant, quod Senatores Romae Cn*] (3) : Decemviri byli w Rzymie (aczkolwiek w Grecji) najwyżsi panowie/ ktorzy byli na miejsce Konfulow poştánowieni/ ale tá odmianá niedłu⁸⁰ trwałá. *ModrzBaz 91*; żeby na kształt onych Rzymfkich decemuirow [*quasi decemviros*]/ ze wŕzytkich łtanow Koronnych pewne ofoby obierano *ModrzBaz 91, 91*.

Synonimy: *dziesiątnik*, »dziesiątny mąż«.

KCh